

Klein Menyhértné Ander Erzsébet Apjával, Fiával És Unokaöccsével

Nagyapámmal, nagynénémmel és az unokaöccsémrel vagyok lefényképezve, 1935-ben vagy 1936-ban. Az összeköltözéskor [Amikor tehát a zsidókat csillagos házakba költöztették. -- A szerk.] a nagynénémet, az Ander Erzsébetet [Klein Menyhértné] -- a Népszínház utca 33-ban volt egy zsidó ház --, oda költöztették. Az anyai nagyapámat, nagyanyámat, mindenkit. A nagynénémet egyszer

elkapták, és vitték volna talán valamelyik téglagyárba, de meglógott. Ettől kezdve valahol Angyalföldön bujkált keresztényeknél, talán az ONCSA-telepen. Fizetett, és valami pincében. A nagyanyám, nagyapám meg Ervin vagy harmincöten voltak egy lakásban, és az a szerencsétlen unokaöcsém fejtífuszt kapott. Kitették a cédulát, hogy fertőző beteg van a lakásban, és így az egész társaság, mind a harmincöten megmenekültek. Nem vitték be őket a gettóba! A többiek elvitték a házból a gettóba. Őket nem. Az Ervin apja, Klein Menyhért is munkaszolgálatos volt. Meglátogatta a szüleimet, mondták a szüleim, hogy maradjon ott. Fizessen X forintot. Nem, nem, nem akarja a keretlegény -- mert az kísérte. Mondták, a keretlegényt elküldik. De nem, meg majd Isten megsegíti. Körülbelül odáig segítette, ameddig Radnótit. Őt is ott lőtték agyon [Radnóti Miklóst 1944. november 9-én, Abda község mellett lőtték agyon. -- A szerk.]. Ervin kisgyerekként rettenetesen ragaszkodott az apjához. Ha bementünk a kávéházba, úgy kellett csellel elvonszolni az apja mellől. Ervin nemigen tudta kiheverni az apja halálát.